

gaaet om og bedet Folk stemme paa Dahl og benyttet sine Politibetjente, særlig Betjent Clausen, dels til at ombære Lister, paa hvilke Valgerne skulde erklære at ville stemme paa Dahl, . . . fremdeles anførte Borgmester Rump atter denne Gang Processionen i Slagelse, syngende en Valgvise for." Forsaauidt det her siges om Borgmester Rump, at han har benyttet sine Politibetjente særlig Politibetjent Clausen til at ombære Listene, fremgaar det imidlertid af nogle Bilag, som Hr. Tauber selv har vedlagt sin Anke, nemlig en Gjenpart af en Aviskorrespondance, der for nogle Aar tilbage førtes mellem ham og Politimester Rump, at den sidstnævnte har benegtet, at han har benyttet Politibetjentene paa denne Maade; han har udtalt, at det er andre Private, som i Følge privat Arrangement med Betjenten have ladet denne gaa omkring med Listene; det er en faktisk Bemærkning, som jeg dog vil tilføje. Hvad videre Embedsmændenes Forhold angaar, anføres der en ganske interessant Fortælling om en af Klagerens tidligere Stiller, en Garver Petersen, som Nytaarsdag var bleven anmodet af Hr. Tauber om at være hans Stiller, hvortil han var villig. Næste Dag mødte imidlertid Hr. Tauber en Skrivelse fra ham, hvori han meddelte, at han hverken turde være hans Stiller eller overhovedet komme til Valget, eftersom der var overgaaet ham Følgende: „Nytaarsdags Aften havde han fulgt ham ud paa Korsør Banegaard. Efter Togats Afgang havde en Politibetjent i mange der forsamlede Menneffers Nærverelse tiltalt ham paa en hensynsløs Maade og sluttede med at betyde ham, at dersom han indfandt sig i Slagelse paa Valgdagen, vilde han fra den Dag blive sat under Politiets Opsigt. Garver Petersen, som er en velaget og velstaaende Mand, gif næste Formiddag til Politimesteren og forebragte ham Sagen. Herr Rump spurgte ham da, om Betjenten ikke havde gjort ham Undskyldning for, hvad han havde sagt i Overilelse, hvortil Petersen svarede, at det havde Betjenten vel gjort, men først efter at Folk vare gaaede, samt at han forbeholdt sig sin Ret, da det ikke var første Gang, Sligt var passeret. Herr Rump svarede, at saa kunde han (Petersen) indgive skriftlig Klage, føre Beviser o. s. v. Jeg har fra anden Side hørt, at Grunden til, at den paagældende Politibetjent brugte denne Udtalelse, var den, at Hr. Garver Petersen var geraadet i Kammeret med en anden Mand, og hvad enten nu Retten har været paa den ene eller anden Parts Side, skulde det være den Omstændighed, der havde foranlediget Betjenten til at gribe ind. Svorum Alting er, saa kunde det jo synes, at naar Politibetjenten først, som Hr. Petersen erklærer, har gjort Undskyldning, og Politimesteren dernæst har sagt, at hvis Petersen ikke var tilfredsstillet ved Undskyldningen, kunde han indgive

Klage, og Sagen nærmere blive taget for, saa er der ikke blot egentlig ikke Noget tilbage, hvorover Hr. Petersen skulde kunne beklage sig men heller ikke Noget, som fremdeles skulde kunne give Hr. Tauber Anledning til at beklage sig, og yderligere føre til, at Valget den 3die Januar 1879 skulde kasseres. Som et stort Misbrug af Embedsmyndighed har han ogsaa anført, at i Korsør Landsjurisdiktion har Politiet drevet Valgagitation. Dette fremgaar deraf, at Landbetjent Lønsberg har søgt at overtale Gaardmand P. Marcussen i Orndidslev, der nylig paa Grund af Alder er afgaaet som Sognefoged, til at stemme med Høire, og ved samme Leilighed har ladet et Ord falde om et Dannebrogskors i Anledning af lang og tro Tjeneste som Sognefoged, hvorom der dog først kunde være Tale efter Nytaar, hvortil der i Klagen føies den parentetiske Bemærkning, altsaa først efter Valget. Da nu P. Marcussen imidlertid har været en saa findig og staalsat Karakter, at han ikke lod sig paavirke af disse Løftebilleder. — P. Marcussen, hedder det, lod sig ikke lokke — saa ser jeg ikke, at der er sket nogen Skade. Endelig hedder det, at Borgmester Rump paa Embedsvegne er Medbestyrer af det Kruseffe Legat. Skomager Madsen i Fruegade i Slagelse har hørt fortælle af Bøver Jens Jensen, at Gaardmand Hans Sørensen — det er altsaa paa tredje Haand kommen til Hr. Tauber — har søgt et Laan af dette Kruseffe Legat til December Termin; han blev af Borgmester Rump spurgt, hvem han vilde stemme paa, og dertil svarede han, at han vilde stemme paa Tauber; saa sagde Rump, at han skulde stemme paa Dahl, i modsat Fald vilde Pengene blive ham opfagte. Nu føies der imidlertid til, at efterat Sørensen ogsaa havde været stærk Mand og alligevel stemt paa Tauber — saa at der for saa vidt heller ikke her skete Skade — saa spurgte han en anden Bestyrer af Legatet, om Pengene vilde blive opfagte, og dertil blev der svaret: Nei. Af andre forbrøderiske Embedsmænd er der navnlig Postdampskibsførere, som have søgt at paavirke deres Mandskab, der i høi Grad er afhængigt af dem med Hensyn til at forblive i Tjenesten, i dets Stemmegivning. Hvorledes dette er sket, om det er sket ved, at Postdampskibsførerne have søgt at overbevise dem om, hvem der kunde være den rette Kandidat, eller ved at instruere dem om, hvad der tidligere er foretaget, i hvilken Henseende det forekommer mig, at den Overordnede kun har opfyldt en ganske simpel Pligt, der kan siges at paahvile ham overfor sine Undergivne, eller om Paavirningen er sket ved Trusler eller Lignende, er ikke nærmere angivet. Endelig kommer, som det forekommer mig ret karakteristisk, følgende Beretning; den vil jeg oplæse ordret; jeg er nemlig ikke i Stand til at bevare den rigtige Kolorit, dersom jeg vilde gjengive den med egne Ord: „Paa Korsør